

gjennemførte ved Finantsloven, og dels ville de uden Bankefælgelse alle tilhøbe kunne gennemføres gjennem Finantsloven, og det har kun Betydning for de paaagjældende Embeds- og Bestillingsmænd, at de ved særlig Lov blive gjort faste, hvorimod det ikke vil have Betydning med Hensyn til Postforretningernes Besørgelse. Det er en Feiltagelse, naar man tror, at det, at give de Paaagjældende en højere Lønning, siktrer en bedre Besørgelse af Postvæsenets Forretninger. Det er en Feiltagelse, naar man siger, at det er nødvendigt at forhøje Lønningerne for Postvæsenets Embeds- og Bestillingsmænd, støttet paa, at Arbejdet er blevet forøget saa meget for dem. Jeg tillader mig at gjøre de Herrer, som fremhæve dette, opmærksomme paa, at naar man tager alle Embederne af 2den Klasse, hvor de største Forretninger ere sammenhøvede paa een Gaand, og hvor den største Forøgelse af Arbejdet har fundet Sted, saa bliver der ved selve Loven til de samme Forretningers Besørgelse nu foreslaaet ansat istedetfor 1 Mand 2, 3, 4 eller 5 Mænd som Statens Embeds- og Bestillingsmænd til disse Forretningers Besørgelse. Vi fordele Ansvar og Forretningerne paa flere Statsembedsmænd, men deraf følger ikke, at man skal sige, at naar Forretningerne i Aarhus og Odense ere flegne saa meget, at der til deres Besørgelse istedetfor 1 Mand i Aarhus og 2 i Odense nu skal være 5 eller 6, da skal ogsaa hver enkelt af disse 5 eller 6 have højere Lønning, end den Ene havde før; det følger dog vel ikke deraf. Det er det, som de ærede Medlemmer anke over med Hensyn til Udvalgets Stilling her, idet de sige, at Udvalgets Flertal burde have stillet sig anderledes. De overse herved denne Omstændighed. Men alt dette, jeg her nævner, lader sig fuldstændig indføre og gennemføre ved Finantsloven, indtil en Lønningslov kan gennemføres. Der er ikke Anrsag til af den Grund at opgive de Principer, som man har Anrsag til at fastholde, og de Principer, som der er Anrsag til at fastholde, ere, at der bliver ensartede Lønninger for Postvæsenet og for de Embedsbrancher, Embedsagrene, som kunne jevnstilles dermed. Det er det, de Herrer nu ville opgive, og den Fordring, de Herrer, der føre det Sprog, som det ærede Medlem for Beile Amts 3die Valgkreds og det for andre Medlemmer, jeg nævnte før, førte, i Birkeligheden stiller til os, er: Dpgiv, hvad I holde paa, blot for at faae en Lov ud! Naar man imidlertid stiller sig paa det Standpunkt, hvorfor nedsette de Herrer saa Udvalg, hvorfor forhandler man saa? Stem saa hellere for Regeringens Lovforslag, saa have de jo en Lov! Til det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Lang), som vilde drage en Parallel mellem den militære Straffelovs Behandling og nærværende Lovforslags Be-

handling, og som sagde, at Ministeren faae, at en Sag gik bedst, naar han holdt sig udenfor den, vil jeg sige, at ved dette Forslag har der aldrig været Tale om, at Ministeren har holdt sig udenfor det; det er nemlig ham selv, der har indbragt Forslaget og har mødt for Thinget med Krav paa at faae det vedtaget, og det er ikke mig bekjendt, at det Samme er flet ved Straffeloven. Men det gjør en saa væsentlig Forskjel, at det efter min Opfattelse maa gjøre det til Ministerens Pligt, naar han setter Pris paa at faae den Lov ud, som han har indbragt, at medvirke til den og ikke sige, saa snart et enkelt Punkt møder Modstand: Nu vil jeg ikke tale mere med dette Thing derom! Er det det ærede Medlems Mening at forsvare denne Udsæd af Regeringen, idet han vælter Skylden over paa Ordføreren? Nuvel, det overraster mig ikke, hvis det ærede Medlem stiller sig saaledes. Jeg for mit Vedkommende, som er Medlem af begge de omhandlede Udvalg, vil jo have Leilighed til i Finantsudvalget at deltage i Sagens Behandling, og forsaavidt kunde det være mig ligegyldigt, om det Ene eller det Andet flete; imidlertid synes jeg, at denne Fremgangsmaade er saa ekstraordinær, at jeg agter at stemme mod det stillede Forslag.

Formanden (Krabbe): Angaaende det formelle Spørgsmaal er der endnu indtegnet 5 Talere. Jeg henstiller til ærede Medlemmer at fatte sig i Korthed og navnlig saa vidt muligt at holde Sagens Realitet udenfor denne Forhandling.

Steenstrup: Der er ikke alene, hvad der ligger meget nær, gjort Forsøg paa at benegte Millionerne som Konsekvens af Vædringsforslagene paa Finantsloven, men det er ogsaa sagt, at det flet ingen Konsekvens havde, men een Konsekvens har dog viist sig; den kan ikke benegtes, og den er ikke benegtet, skjøndt der kunde være Anledning dertil, og den er, at Grunden til den løierlige Stilling, vi ere komne i, netop er dette Vædringsforslag. Hvis man vil trække den ene eller de to Millioner ud, saa kan det ikke nytte at sende denne Lov til Finantsudvalget, saa maa man i Virkeligheden sende alle de 20 Love, der ligge i Lønningsudvalget, og tillige dem, der ligge i det militære Udvalg, til Finantsudvalget, for kan man ikke se Konsekvenserne. Skal der være Konsekvens i at sende dette Lovforslag til Finantsudvalg, et Udvalg, der jo forstaar sig paa alt muligt, — enhver Lov kan jo behandles der og denne Lov ogsaa — saa maa alle de Lønningslove, der fremtidig komme ind hertil, ogsaa til Finantsudvalget, for at det kan ses, om der er Mening eller Konsekvens i det meget omtalte Vædringsforslag fra Finantsudvalget.